

SOLISTEN

Nummer 2

Juli August September 2015

95. årgang

**Mindeord om Simon Rosenbaum
inde i bladet**

SOLISTEN

FORBUNDETS KONTOR:

Vesterbrogade 57, 1620 København V
 Åbningstid: torsdag kl. 12-15, Tlf. 33 25 05 51
 uden for kontorets åbningstid 26 66 80 63
 E-mail: mail@solistforbundet.dk
 www.solistforbundet.dk

BESTYRELSEN:

Chresten Speggers, Tove Hyltdgaard,
 Flemming Leinert, Pia Gruwier, Lars Boye Jensen,
 Pernille Schröder, Christian Steffensen
 Suppleanter: Ove Mynderup, Nis H. Pedersen

FORBUNDETS JURIDISKE KONSULENT:

Advokat Judy Jakobsen

REDAKTØR: Chresten Speggers

RUNDE FØDSELSDAGE

Pia Gruwier Larsen 60, den 24. sep.
 Rita Storm 80, den 5. okt.
 Ingrid Hvidberg 75, den 14. okt.
 Annika Hoydal 70, den 19. nov.
 Visti Hald 60, den 1. dec.
 Dorte Mørup Tagmose 60, den 9. dec.
 Kim Sjøgren 60, den 17. dec.
 John Godtfredsén 70, den 18. dec.
 Poul Udbye Pock-Steen 60, den 27. dec.

NYE MEDLEMMER

Frode Andersen, accordeonist/arrangør/
 komponist,
 Christoffer Brodersen, sanger/entertainer,
 Tina Christiansen, organist,
 Maria Garde, skuespiller,
 Dagmar Ginnerup Pedersen, pianist
 Ann Hjort, skuespiller,
 Signe Krærup Hjort, skuespiller/sanger/
 komponist/tekstforfatter,
 Xenia Lach-Nielsen, sanger/skuespiller,
 Emil Lykke, klassisk koncertsanger/tenor,
 Stine Michel, sanger/orkesterleder/komponist/fortæller,
 John Nørgaard, sanger/sangskriver,
 Peter Oldrup, guitarist
 Mathias Grove Madsen, pianist
 Vibeke Astner, organist/kantor

MINDEORD

”DEN RASTLØSE SJÆL”.

Vi kendte hinanden igennem mere end 50 års samarbejde på scenen - Simon Rosenbaum og jeg - og et lige så langt venskab. Vi havde jævnlig kontakt med hinanden som hhv. formand for Dansk Solist Forbund og næstformand for Solistforeningen 1921, og desuden i forbindelse med ”Solisterier”. De to foreninger var jo oprindeligt en og samme, men så brød Solistforeningen ud og klassificerede sig som repræsentant udelukkende for de klassiske kunstnere, mens Dansk Solistforbund fortsatte på et lidt bredere plan, som repræsentant for solister i en større sammenhæng – inklusiv ”entertainere”. Desuden har vi Dansk Artist-forbund, som også henvender sig til en bred skare af solister fra forskellige genrer.

Der kan være tilfælde, hvor det kan være svært at finde ud af, hvor man egentlig hører til, hvis man selv maler med en lidt bredere pensel.

Det gjorde Simon!

Han kunne med fuld ret have været medlem alle tre steder, for han var umulig at placere entydigt.

Han var iværksætter og igangsatte mange unge solisters karriere indenfor cabaret’ens vanskelige verden. Han var i en periode teaterdirektør, han skrev tekster, komponerede sange, både til sig selv og til en lang række revyer og kunstnere.

Alt dette kunne synes at være rigeligt, når det nu stod på i mere end 60 år. Men dertil kom hans interesse for at blande sig i samfundsmæssige, og dermed menneskelige forhold, hvor han ikke var bange for at træde offentligt frem og tage bladet fra munden.

Han var, som jeg, fra en tid, hvor man trådte sine kunstneriske barnesko bl.a. i forskellige restauranternes ”amatøraftener”,

En 21årig københavnsk reservedelsekspedient er startet som kabaretstjerne i det indre af København. Hjemlige eksperter spår ham en stor fremtid, tre grammofondirektører slås om retten til at lave plader med det nye håb. Aften efter aften fylder han »Cabaret Pariserekspressen«.

Af strengt personlige grunde er denne nye unge troubadour indtil videre anonym, og af

samme grund er hans kunstnernavn derfor »Stemmen«. Cabaret'ens vært, den kendte pianist og showmand Simon Rosenbaum, hørte ham tilfældigt en dag, da han var inde i en automobilforretning og en fuldtone røst pludselig uden varsel tonede igennem lokalet. Efter cabaret'en ligger forskellige tilbud og venter på ham. Mærk Dem røsten, for man kommer til at høre mere til »Stemmen«.

O. B.

Sådan gik det til. Simon Rosenbaum skulle såmænd blot købe et DK skilt til sin bil... men han fik en sanger med hjem. Det er »Stemmen« længst til venstre

– Har du tilstrækkelig stemme til at lage det høje C? spørger Rosenbaum »Stemmen«

Fra SE & HØR 1958.

og fik kontant afregning fra det lyttende publikum.

Det gav Simon mod til at leve "free-lance kunstnerens hårde liv, hvor man aldrig står stille og hvor nye ide'er skulle udvikles og afprøves foran et kræsent publikum.

Og han gav 1. februar 1959 (min professionelle debut!) mig chancen indenfor den intime genre og var hele tiden parat med nye sange og gode råd:

"Den intime form er kernen i den store form på de større scener!", og "Skal du vinde publikums opmærksomhed, skal du synge pianissimo, og ikke give dig til at kæmpe mod et opstemt publikum, der tror, det er fællessang!"

Det blev til en måned hvert år i 10 sæsoner.

Vi spillede også fodbold sammen, og selvom vi spillede med hinanden på "Stjerneholdet" lykkedes det mig alligevel, at

brække et af hans ribben. Det tog lang tid at få det helet, bl.a. fordi han p.g.a. smerterne ikke måtte le, og det sørgede Erik Paaske og jeg så for, at han gjorde.

Han og jeg turnerede Danmark rundt – ofte med Grethe Mogensen som ekstra passager – i hans lille Folkevogn, som han var så stolt af: *"Ka' du mærke, hvor den trækker?"* – og så måtte jeg fortælle ham, at det især kom fra døren.

Simon var lidt paranoid (nej, meget!), og han var sikker på, at hvis vi stak hovederne sammen i en "fortrolig"

latter, så gjaldt det ham. Så blev sidste halvdel af "Tolv flasker whisky" afviklet i dobbelt så hurtigt tempo (meget svært!), mens Erik Paaske og jeg tog tid på, hvor hurtigt Simon ville nå ned til vores bord og bede om at høre pointen én gang til.

Man vidste aldrig hvad det næste nummer skulle være, endsige hvem der skulle synge det, for Simon rettede sig ind efter stemningen i rummet, og han tog aldrig fejl! Det bedste var, når vi omkring kl. 2 om natten sad og sludrede om aftenens forløb, ofte også med kolleger, som dumpe de forbi efter "lukketid". Så var det om at holde mund og lytte og lære.

Simon var et meget blufærdigt, ja renfærdigt menneske, og jeg har aldrig hørt ham fortælle en uartig, endsige sjofel historie. Det samme gjaldt hans sangtekster, og han løftede yderst sjældent sløret for sit inderste jeg. Jeg fik nogle gange Simon

til – sent ud på natten, når der kun var få gæster tilbage – at synge en sang, som tydeligvis ”sagde” ham noget særligt. Det var Nat King Cole’s ”Nature boy”.

”There was a boy, a very strange enchanted boy,

They say he wandered very far, very far over land and sea,

A little shy and sad of eye, but very wise was he.

And then one day, a magic day he passed my way,

And while we spoke of many things, fools and Kings

This he said to me:

”The greatest thing you’ll ever learn, is just to love

And beloved in return”

Som regel afbrød han selv sangen, halvsvejs inde i forløbet, og slog over i noget muntert, så vi skippede de sidste linier.

Han fulgte mig igennem de mange år, og jeg var altid glad, når der viste sig en mulighed for, at vi kunne optræde sammen.

Ved de omtalte amatøraftener konkurrerede man med andre sangere, musikere, en mand med en abe, der slog kolbøtter (og sked ned ad ens tøj!), med Mundeling, der spillede sav, med Lille Palle, og Kai Løvring, og mange andre typer, og det lærte man af. Publikum var dommere, der satte kryds ved vinderens navn.

I dag har programredaktørerne placeret de amatøraftener i ”prime time” på TV, og ladet dommerne spille hovedrollen, og blive ”kendte”.

Det er i øvrigt de samme institutioner, der fyrer folk, hvis de er ”vidensbelastet”.

Det gjorde Simon rasende. Han holdt sin fane højt og forlangte respekt for de professionelle, ligesom han absolut ikke ville acceptere, at hensynet til alder skulle for-dunkle bevidstheden om talent. Han ville derfor ikke kunne blive bestemmende for

noget som helst indenfor TV og Radio, for han var oven i købet ”kunnens-belastet!”, og sådan én måtte i dag føle sig fejlplacert!”

Det var typisk, at det var Simon, der tog initiativet til begrebet ”Solisterier”, som ved arrangementer rundt omkring i landet kunne præsentere den ægte vare. Han gjorde et kæmpe stykke arbejde for at gøre ”Solisterier” til noget særligt, og medlemmerne værdsatte det.

Han var altid ”på vej”, og selvom han udadtil kunne virke meget beskeden og ligefrem sky, så var han stædig som få.

Det så vi, da han nægtede at lade en sølle glasdør stå i vejen for sin entré. Det gav ham en varig øjenscade, som føjede sig til de problemer, alderen efterhånden også præsenterede ham for.

Det kan ikke nytte at fortie, at Simons formandsskab efter 24 år ikke fik den afslutning, han havde fortjent og forbundet havde ønsket. Misforståelser, stædighed og bitterhed forhindrede, at vi kunne have båret Simon i guldstol, og dermed fået ham til at acceptere, at nu var en epoke slut, og at vi alle, på en festlig måde, af hjertet ønskede at takke den mand, som i sin formandstid satte sine evige, tydelige spor i Dansk Solistforbunds historie.

Det kostede desværre også på det personlige plan, og vi fik aldrig genoptaget kontakten, han og jeg - selvom jeg gjorde et forsøg - men da jeg for nylig modtog et fornemt hæderslegat fra Copenhagen Opera Festival, sendte jeg Simon mange kærlige tanker og fik dermed alligevel det sidste ord.

Det vil jeg gøre mange gange i tiden, der kommer – også uden nogen særlig anledning.

Vi vil altid ære hans minde!

I dyb taknemlighed –
Tonny Landy

FORMANDENS BERETNING

Det er blevet så moderne at *google* sig til al information. Har man lige glemt navnet eller stedet, filmen eller komponisten – ja, så kan man rimelig hurtigt finde svaret på sin smart- eller iPhone. Det er jo nok desværre også med til, at vi langsomt giver afkald på korttidshukommelsen og overlader det til teknikken at huske for os. Det bliver dog forhåbentlig aldrig tilfældet i forhold til at skulle lære tekster og melodier. Men hvem ved.

Googler man ordet *beretning*, fremkommer der følgende:

En formel redegørelse for et forløb fx. i forbindelse med et årsmøde eller en generalforsamling.

Det er forår - vi er midt i maj – Frederiksberg Have er grøn - vejret er ikke så godt som det plejer, men vi er igen samlet her i Allégade 10 til generalforsamling i Dansk Solistforbund.

Jeg vil se tilbage på et godt og positivt år for Forbundet, og jeg vil se lidt fremad mod de udfordringer, vi står overfor, både nationalt og på det europæiske plan.

Da jeg stod her for et år siden, var det første gang, jeg skulle års-berette for jer, og jeg var, udover at være hamrende nervøs, en anelse skeptisk i forhold til fremtiden og især størrelsen af det beløb, vi ville modtage fra Gramex' kollektive midler i juni sidste år. Direktøren i Gramex, John Kristensen, havde adviseret mig om, at beløbet nok ville være noget mindre end tidligere år, og bestyrelsen var derfor lidt forsigtige i budgetteringen af aktiviteterne for efteråret sidste år. De bange anelser viste sig heldigvis ikke at holde stik. Vi fik stort set det samme beløb tildelt som tidligere, og som I vil se i regnskabet for 2014, har det resulteret i et lille overskud, som vi henlægger til 2018, hvor Forbundet jo runder 100 år. Det skal naturligvis fejres.

Sidste år var det første gang, bestyrelsen præsenterede et budget for det kommende år. Det blev indført i de nye vedtægter, at et sådant skulle fremgå af årsregnskabet. Budgettet for

2015 fremgår derfor også af dette års regnskab. Min uundværlige IT-medhjælper Lars Boye kommer med et budgetforslag, som vi diskuterer, og bestyrelsen prøver herefter at finde rimelighed over hele linjen. Budgettet for 2014 har vi haft stor glæde af. Det har været et godt grundlag at forholde os til de tal, vi havde forudberegnet. Vi kan nu løbende se, hvad vi har brugt, og hvad der er tilbage på kontoen at gøre godt med.

I juni sidste år kontaktede jeg vores rådgiver i NORDEA for et møde. På årsregnskabet for 2013 lagde mange sikkert mærke til, at vi ikke fik meget ud af de mange penge vi har stående i banken. Jeg er klar over, at det er trange tider for obligationerne, og renterne er lavere end nogensinde - hvis de da overhovedet er positive. Men med et beløb på størrelse med det, vi råder over, mente jeg, at vi måtte kunne få mere ud af det.

Vi blev efter et par møder, hvor jeg forelagde bestyrelsen forslagene til investeringerne, enige om en lavrisiko-løsning, hvor 15% af vores indestående står i danske aktier. Resten er fortsat i obligationer, både danske og udenlandske. Ingen græske...

I vil allerede på årsregnskabet for 2014 kunne se en fremgang, og jeg tror og håber på, at tendensen vil fortsætte. Jeg bliver løbende orienteret af banken, så vi kan følge med i udviklingen.

I januar besluttede bestyrelsen at nedskære antallet af udgivelser af medlemsbladet SOLISTEN. Der vil fremover kun udkomme 3 blade om året. I april, bl.a. med indkaldelse til GF, i september, bl.a. med referat af GF, og så et julenummer. Omkostningerne er efterhånden blevet ret høje. Især stiger portoen jo næsten hver gang, vi udsender et blad. Til gengæld vil vi sende jer et nyhedsbrev via e-mail, når der er vigtige informationer, der skal ud. De af jer, der ikke er på e-mail, vil få meddelelsen tilsendt pr. post.

Kontingentindbetalingerne er overgået til PBS betalingservice. Det var desværre ikke nogen helt smidig proces, men det lykkedes dog at få aftalen i hus inden nytår. I kan fremover overlade det til PBS betalingservice at overføre

jeres kontingent. Næste gang bliver i januar 2016. Husk meget gerne at meddele kontoret om flytning og ændring af e-mailadresse og telefonnummer. Vi vil gerne være opdateret også her.

Bestyrelsen besluttede sidste år at lade Dansk Solistforbund være repræsenteret ved Revyernes Revy i form af en talent-hæderspris. Gennem mit samarbejde med journalisterne, der udvælger prismodtagerne til Revyernes Revy, fik jeg nys om, at der var et stort ønske om årligt at kunne uddele en talentpris. Dansk Solistforbund står i foreløbig fem år for denne hæderspris, som er på kr. 10.000. Det er de fire journalister, der udvælger talentet til prisen, som sidste år gik til Silas Holst.

På bestyrelsesmødet i november besluttede vi, at gageringen af solisterne fremover skulle være ens over hele landet. Der har fra en del af de solister, der er bosat i Jylland, været stillet spørgsmål til, hvorfor der var forskel på at skulle rejse fra København til Jylland og optræde, og omvendt. Men sådan er det altså ikke længere. Et solisteri udløser kr. 5.000, uanset hvor i landet det foregår. Dertil kommer rejsegodtgørelse på kr. 1.000 pr. bro.

Solisterne kører for velbesøgte huse i hele landet. Som noget nyt har vi i denne sæson opgivet arrangementerne på friluftsscenen på Bakken. Vi er i stedet flyttet til Korsbæk... nærmere bestemt til *Postgaardens* lille scene, hvor vi afholder fire solisterier denne sommer. Det skal ifølge aftalen med Peter Holst Bech, som er ansvarlig kunstnerisk leder af Korsbæk- underholdningen, være med et program, der kunne have fundet sted i samme periode som *Matador* udspiller sig – altså et sted mellem 1920 og 1945. Dansk Solistforbund honorerer solisterne, den første gang de optræder, og så er det meningen, at arrangørerne derude skal engagere solisterne en eller to gange yderligere. Mange af vore solister skal jo sammensætte et særligt program til spillestedet, og derfor vil man selvfølgelig gerne kunne bruge det flere gange. Det er op til solisterne selv at forhandle gage for de efterfølgende optrædener. Nu ser vi, hvordan sommerens arrangementer forløber, og så planlægger vi næste år ud fra det.

På Bornholm er spillestedet flyttet til Svanekegården, hvor forholdene er klart bedre, end de var på biblioteket i Rønne. Henrik Krogsgaard er fast vært ved solisterierne på Bornholm. Jeg tager mig af Revymuseet, Vordingborg, og Sønderborg. Tove er vært i hhv. Odense og Randers, Lars i Aarhus. Slagelse deler vi imellem os.

Vi har haft forespørgsler fra hhv. Haderslev og Esbjerg som kommende solistersteder. Ålborg er også inde i billedet. Bestyrelsen vil se på mulighederne til efteråret.

Vi deltager med solister i Spil Dansk-dagen og i forbindelse med *Golden Days* på Frederiksberg i efteråret.

Vi stiler efter at få så mange af vore medlemmer med ud til solisterier som muligt. Vi har omkring 40 arrangementer om året. Der har i det forløbne år været over 100 medlemmer ude, og det lader til, at vi i løbet af denne sæson kan nå det samme antal.

Dansk Solistforbund deltager i år for første gang i Folkemødet på Bornholm i juni. Vi er en del af *Rosengade*-projektet, som Dansk Kunstnerråd arrangerer. Det er et samarbejde med bl.a. DSF, DMF, DAF og Korforbundet. Det bliver Pia Gruwier og undertegnede, der tager til Klippeøen, og vi vil prøve at gøre forbundet synligt, hvor det kan lade sig gøre. Næste år vil vi efter al sandsynlighed også tage del i underholdningen. Henrik Krogsgaard er jo bosiddende på Bornholm, og han vil gerne deltage aktivt som akkompagnatør ved Folkemødet.

Fællesrådet mødes tre til fire gange årligt, hvor der bliver debatteret aktuelle emner, som fx det nye EU-direktiv, aftalen - eller manglen på samme - om DR og Underholdningsorkestrets fremtid og politikerne holdning til kunsternes vilkår i det hele taget. For mig er det et vigtigt netværk at holde liv i, selv om Fællesrådet ikke længere har samme indflydelse som tidligere. EU-direktivet om kollektiv forvaltning er endeligt vedtaget og skal nu implementeres i de enkelte EU-landes lovgivninger. Til det har kulturministeriet nedsat en lille uofficiel arbejdsgruppe, hvor bl.a. advokat Peter Schønning sidder med og hjælper ministeriet med formuleringen af tingene. Det er et ekstremt om-

fattende direktiv, så det bliver et meget stort lovforslag.

Man regner med at have et lovudkast færdigt, som man, inden sommerferien, så kan sende i høring til organisationerne. Herefter fremsættes et lovforslag i Folketinget til oktober, som så vedtages til december. Man stiler efter at gennemføre direktivet i en ny særskilt lov - ikke som en del af ophavsretsloven.

Det, der kommer ud af det, ud over forbedringer omkring information og fordeling af midlerne - det er desværre også en masse bureaukrati. Det bliver dyrere at komme til at administrere. Antallet af bogholdere vil blive fordoblet rundt omkring til at få informationerne og midlerne ud præcis der, hvor den kommende lovgivning kræver det.

De kollektive midler bortfalder ikke. Der er nedsat en arbejdsgruppe i Gramex, som skal se på nogle modeller, som så vil blive præsenteret for organisationerne. Det er ikke sådan, at vores årlige del af de kollektive midler fra Gramex bortfalder fra den ene dag til den anden, men vi må være forberedt på, at der kommer nogle reguleringer af en eller anden art.

Og så kan jeg stort set gentage mig selv fra for et år siden: Forhandlingerne med DR om fornyelse af overenskomsten trækker desværre i langdrag, pga. uenighed om det fremtidige dæknings-område.

Knasten i forhandlingerne er, at DR mener, at mange solister er selvstændige erhvervsdrivende, og at overenskomsten derfor strider mod konkurrenceretten. Denne argumentation er temmelig søgt - i lyset af den langvarige overenskomsttradition på området, og vi håber på, at det i løbet af foråret vil lykkes at overbevise DR om, at der ikke er et konkurrenceretligt problem - så vi kan komme videre med de egentlige forhandlinger.

Det er ikke tandløst, det der sker... men det trækker tænder ud!

Vi har igen haft en betragtelig stor tilgang af nye medlemmer siden sidste år, solister fra mange forskellige dele af kunstens verden. Velkommen til alle de nye. Vi er nu over 330 medlemmer, og vi vil gerne være endnu flere.

Bestyrelsen har igennem længere tid talt om

at få et nyt logo til Forbundet. Jeg bad derfor tekstforfatter og reklametegner René Vase om at komme med et forslag. I kan se resultatet på de visitkort med Forbundets kontakinfo, der er delt rundt her i dag.

Da jeg tiltrådte for et par år siden, annoncerede jeg åbenhed og udadvendthed i og omkring forbundet og vores aktiviteter. Når jeg ser tilbage på de to år, jeg har fået lov til at være formand, kan jeg med stolthed konstatere, at det synes jeg bestemt, vi har opnået.

Jeg føler trang til at takke bestyrelsen. I kommer med gode forslag, og er positive, konstruktive og aktive i det daglige bestyrelsesarbejde. I møder gerne op til møderne med et smil på læben og en sjov historie fra det virkelige solist-liv.

En særlig tak til dig, Tove. Vores næstformand. Du er altid så positiv og hjælpsom og træder gerne til både her og der - i særdeleshed når det gælder planlægningen af solisterier, men også, når der skal klistres frimærker og labels i et større omfang inde på kontoret.

Og tak til dig, Flemming, som er vores faste mødereferent, og som på trofast vis fortsat tager sig af Forbundets sommerhuse i både Klint og Hou.

Og til Lars, min personlige IT-rådgiver, trofaste og helt uundværlige medhjælper. Lars er blandt meget andet mand for vores fine hjemmeside, og opdaterer den nærmest hver anden dag. Lars laver statistikker, lister og prognoser. Jeg skal bare antyde, at jeg har brug for en oversigt over et eller andet - en time senere ligger den i min indbakke. Det kan jeg ikke takke dig nok for.

Også tak til vores bogholder Margit Plambæk, som sørger for honorarer til solisterne, indbetaler til både det ene og det andet og holder flot styr på ind- og udbetalingerne. Du har også et aldeles fint samarbejde med Lars om regnskab, budget og medlemmernes personlige data. Jeg håber, du har lyst til at være med længe endnu.

Der skal også lyde en stor tak til dig, Judy Jakobsen - vores juridiske rådgiver. Du står til rådighed, og er altid klar med et svar, når der er noget jeg er i tvivl om. Tak fordi du så gerne

stiller op for os - og også her i dag er med til at holde styr på tingene.

Jeg vil runde af med også at takke for den gode opbakning fra mange af vores medlemmer. Tak for positive opkald både i og uden for kontortiden. Jeg vil gerne prøve på at lære jer alle at kende og få personlig kontakt med så mange som muligt. Kom gerne forbi kontoret på Vesterbrogade i kontortiden om torsdagen til en snak. Der er altid kaffe på kanden.

Jeres gode og positive tilkendegivelser og opbakning gør, at jeg efterhånden føler mig rustet i min gerning. Jeg synes, vi er godt på vej og har taget gode initiativer i bestyrelsen. Jeg tager gerne en periode mere ved roret. Selv om der er mere arbejde i det her, end jeg havde forudset, så synes jeg, at det er en spændende og udfordrende opgave at være formand for Dansk Solistforbund.

REFERAT AF ORDINÆR GENERALFORSAMLING 12. MAJ KL. 16.00

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Fremlæggelse af årsregnskab til godkendelse
4. Fremlæggelse af budget til orientering
5. Forslag fra bestyrelsen
6. Forslag fra medlemmer
7. Valg af formand. Chresten Speggers er villig til genvalg.
8. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer, der vælges for 2 år. På valg er Flemming Leinert, Pia Gruwier og Lars Boye. Alle er villige til genvalg.
9. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen, der vælges for 1 år. Ove Mynderup er villig til genvalg, men opstiller primært til bestyrelsen. Nis Hillgaard Pedersen genopstiller som suppleant.
10. Valg af statsautoriseret revisor, der vælges for 1 år.
11. Valg af 2 kritiske revisorer, der vælges for 1 år.
12. Eventuelt.

Inden man gik over til generalforsamlingen bød Chresten velkommen og bad generalforsamlingen rejse sig for at mindes 3 medlemmer, som i det forløbne år var afgået ved døden:

Det var Hans-Henrik Ley, Steen Holkenov og Merete Brønnum.

Chresten udtalte et "æret være deres minde".

Ad. 1:

Til dirigent valgtes forbundets juridiske konsulent, advokat Judy Jakobsen, som konstaterede, at indkaldelsesfristen var overholdt, og at generalforsamlingen derfor var lovlig og beslutningsdygtig.

Ad. 2:

Formandens beretning kan læses andet sted i bladet.

Som kommentar til beretningen udtalte Preben Østerfelt, at der var kommet en dejlig ro og harmoni i bestyrelsen og udtrykte stor ros til denne.

Formandens beretning blev herefter godkendt.

Ad.3:

Revisor Camilla Damgaard gennemgik detaljeret det udleverede regnskab, som efter nogle få spørgsmål blev godkendt af generalforsamlingen.

Ad. 4:

Lars Boye, som sammen med Camilla Damgaard og Margit Plambæk gennemgik budgetforslaget for det kommende år. Budgetforslaget blev godkendt.

Ad. 5 + 6:

Der var ingen forslag, hverken fra bestyrelse eller medlemmer.

Ad. 7:

Chresten Speggers blev genvalgt som formand med stor applaus.

Ad. 8 + 9:

Kandidaterne præsenterede sig.

Til bestyrelsen genvalgte Lars Boye og Fleming Leinert

Som suppleanter valgtes Ove Mynderup og Nis Hillgaard Pedersen

Ad. 10:

Som statsautoriseret revisor genvalgte fa. Buus Jensen v/. Camilla Damgaard

Ad. 11:

Som kritiske revisorer genvalgte Michael Due og Karsten Jansfort

Ad. 12:

Margrethe Heyde spurgte, om man ikke kunne

udsende opgørelse over betalt kontingent som fradragsberettiget for skattevæsenet, som man evt. forinden skulle have en tilladelse fra. Camilla Damgaard mente, at det kunne trækkes fra under rubrikken faglige kontingenter. Hun vil følge op på sagen og undersøgedet rent praktiske nærmere.

Peter Westh har en dejlig kro i Sorø, og spurgte, om vi ikke kunne lave "Solisterier" der. Alle fandt, at det er en rigtig god ide, og bestyrelsen vil arbejde videre med det.

Generalforsamlingen sluttede kl. 17,35 og Chresten takkede for god ro og orden.

TOVE HYLDGAARDS ORD TIL HENRIK METZ

Nu er vi kommet til det spændende punkt, hvor vi skal afsløre modtageren af Louis Halberstadts legat.

Som man kan læse på Forbundets hjemmeside, stiftede en lille gruppe med bl.a. Louis Halberstadt i slutningen af 1918 Dansk Solistforbund. Det er på baggrund af denne mands indsats, at vi uddeler et legat i hans navn.

Årets legatmodtager er en alsidig musiker, som med virtuositet håndterer flere instrumenter – nemlig klaver, orgel og cembalo. Det betyder, at han boltrer sig lige let ved kirkekoncerter, klassiske koncerter og sågar jazz.

Jeg vil gerne bede **Henrik Metz** om at komme herop.

Kære Henrik. Du er uddannet hos professor Arne Skjold Rasmussen og studerede samtidig musikvidenskab på Københavns Universitet.

Du blev tidligt hvirvlet ind i rollen som akkompagnatør og har akkompagneret tidens førende musikere og sangere såvel i klassisk musik som i jazz.

Det førte til et arbejde i mange år på Den jyske Opera, Danmarks Radio, Det kgl. Teater og Det kgl. Danske Musikkonservatorium.

Man møder dig også som organist i kirkerne rundt omkring, hvor du vikarierer flittigt.

Tove Hyldgaard og Henrik Metz.

Foto: Ole Heyde

Mange spændende projekter har du involveret dig i. Jeg kunne nævne Frederiksberg barokensemble, Kopenhagen Kabaret og indspilninger med bl.a. Fredrik Lundin og Niels-Henning Ørsted.

Indspilning af CD'er fylder meget på dit CV, og mon ikke én af grundene kunne være det pragtfulde Faziola flygel, du har stående i kælderen i Valby.

Endvidere ringer man aldrig forgæves til dig, hvis man bliver bedt om at synge til et velgørenheds arrangement eller et hospice.

Det må også nævnes, at du har en kursusvirksomhed i pulsfornemmelser for musikere og sangere.

Og så har du et blødt punkt for og en udtømmelig viden om Kai Normann Andersen. Du har nytolket ham (uden sang) på nogle CD'er, som ofte bliver spillet i radioen. Også et stort udvalg af Aage Stenofts melodier har du indspillet.

Sidst, men ikke mindst, skal nævnes, at du er meget afholdt hos dine kolleger for dit engagement og dit venlige væsen.

På baggrund af ovennævnte har vi fundet det oplagt, at du skal hædres med årets Louis Halberstadts legat, som fra og med i år lyder på kr. 15.000.

Hjertelig til lykke!!

FORMANDENS ORD TIL HENRIK H. LUND

Frederiksberg den 12. maj 2015

Kære Henrik - med H som i højt humør
 En kærlig solist - en poetisk charmør
 En ærlig anarkist - og god provokatør
 En herlig parodist - en livs portrættør
 For Dansk Solistforbund
 - er du en god ambassadør

Susanne Dyhr og Henrik H. Lund.

Foto: Ole Heyde

Fra reklame til revy - ku' du genren forny
 med din satiriske tone - dit mesterlige sprog
 Du er aldrig plat men *krone*
 - finurlig fræk og klog
 En kærlig god kollega - en rigtig guttermand
 med retfærdig sans for livet
 - og en farlig god forstand

Selvom dit syn ikke er det, det har været
 så ser du på livet så let og ubesværet
 Du rimer og revser, og provokerer med et smil
 for du evner *at se* - og du gør det med stil
 Du gennemskuer tingene skarpere end mange
 og udlever livet gennem satiriske sange -
 og viser - om alt det der får tanker på gled
 for du har en holdning - som du tør stå ved!

Du er en ener med ord
 så klog og så stor
 Vi takker for din tid
 for dit vid og dit bid

Du gi'r dig fuldt og helt
 - du fedter aldrig med det
 vi er stolte af at ha' dig i vores midte
 Det glæder mig at vi skal hædre dig her i dag
 for dig kære Henrik holder vi alle meget af
 Det er en ære - at ære et medlem som dig
 der gør livet som solist til en sprudlende leg
 Danmark har en Henrik
 - der er prins - og gemal
 Og så har vi dig Henrik
 - du er *konge* - og genial!
 C.S.

FOLKEMØDE

Bornholm kender vi alle som solskinsøen, som klippeøen, som Bornholm, Bornholm, Bornholm..og vi i Solistforbundet kender så også øen som et af de mange steder i Danmark, hvor forbundet præsenterer sine medlemmer live i Svanekegården i Solisterier siden 2013. Det var derfor naturligt at sende en lille delegation afsted til Folkemødet i år. Flere af vores kollegaforbund har allerede i flere år været repræsenteret i Allinge og på den måde bragt kulturen ud i offentligheden...og ind i den politiske arena.

Delegationen bestod af formand Chresten Speggers og mig selv, og da vores opgaver ikke i år var særligt store i forhold til arrangement og deltagelse med kunstnere, så vi turen som en oplagt mulighed for at researche lidt på folkemødet, netværke og danne os et indtryk af, hvad der egentlig sker i de dage, som efterhånden er blevet et tilløbsstykke for tilreisende fra hele landet med repræsentation af hvad som helst fra det politiske/organisatoriske Danmark. Fra Bedsteforældre for Asyl over Økologisk Kaffe til TUBA, ikke instrumentet nej, men Terapi til Unge Børn af Alkoholmisbrugere. Og i år, også sikkert som bekendt, med deltagelse af en meget lyshåret mand fra Holland. Det lyder kaotisk, og det var det på en måde også. Men der er en stor overordnet stram logisk organisation af træffet, som bevirker at alt kaos tilsyneladende forløber gnidningsløst og i en venskabelig atmosfære og som måske især blev synlig, da Geert Wilders forlod Bornholm og kun efterlod et fravær af overvågning. Wilders besøg bemærkede de fleste i Allinge nemlig nok kun som en skærpet overvågning fra vejsider og fra luften...som faldt bort øjeblikket efter, at helikopteren med Geert Wilders var lettet fra jorden.

Jeg mødte ingen, der havde hørt eller set manden og faktisk ingen, der havde orienteret sig i, hvor og hvornår...

Vi fra de 17 repræsenterede kunstner- og formidlingsorganisationer havde været så heldige i dette kaleidoskopiske kaos at kunne slå os ned lidt afslappet, i Rosengade, hvortil lyserøde pile ledte fra hovedstrøget, og hvor en flot scene var bygget op. Der var servering af sandwich og drikkevarer, et stort siddetelt til publikum, og det var bestemt indrykket at den skemalagte meget professionelle underholdning, som er branchens force i forhold til at vække opmærksomhed blandt deltagerne i folkemødet, blandet med debatter, fællessang og quizzet, trak et stort publikum.

Rosengade blev åbnet af vores egen Dario Campeotto og Barbara Moleko med DR-sangere under ledelse af Peter Hanke.

I de tre dage Kunsten og Kunstnerne havde slået sig ned i Rosengade, løb et kæmpepro-

gram af stablen. Erhvevsliv, kunst og dirigenter.. Peter Hanke og hans dygtige sangere demonstrerede, hvordan der på frugtbar måde kan slås bro mellem vores forskellige verdener, når dirigentstokken blev rakt til politikere og erhvervsfolk. Rosengade havde sit eget husband, der jammede om aftenen, når de fleste andre "teltholdere" havde lukket teltene, og der var også plads til et af den rytmiske musiks helt store trækplastre, den unge Mads Langer live, solo. Der var arrangeret debatter om musik og skole, om kulturens betydning for samfundet og om udviklingen i det, der kaldes "den kreative industri" med deltagelse af prominente politikere og debattører som Marianne Jelved og Christian Have.

Selv havde jeg set meget frem til den sidste debat lørdag aften, inden Niels Hausgaard skulle runde festen af med et show sammen med Sara Indrio.

Debatten havde overskriften "kreativ økonomi i den kreative industri" og havde Hausgaard og Lotte Svendsen som deltagere og Anders Breinholt som vært.

Jeg havde måske misforstået overskriften og var kommet til at tro, jeg skulle høre en seriøs debat.

Derfor skulle jeg nok ikke være blevet skuffet over, at denne vigtige samtale løb ud i anekdoter om "kreativ økonomi" forstået på en nok lidt anden måde, hvor fjernelse af fodvorter, Lotte Svendsens kat Duchesse og fraværet af de røde ræve på Bornholm på en eller anden måde spillede en væsentlig rolle.

Skuffelsen druknede dog hurtigt i den efterfølgende regn og især i den levende koncert, den altid engagerede og nærværende publikumstæmmer Niels Hausgaard kunne levere. Blandt andet blev det siden stedse mere akutte flygtningeproblem kærligt og håndfast behandlet, og hele det store publikum sang med på sangen "er der stemning for en dæmning". I forhold til den senere så aktuelle "løsning" på flygtningestrømmen må man sige Hausgaard havde fingeren på aktualitetspulsens..og således beriget kunne vi strømme ud af Rosengade og videre ind i den stadig lysere sommernat.

Pia Gruwier

Joen Bille overrækker Revy talentprisen til Paw Henriksen. Foto: Niller.

ÅRETS REVYTALENTPRIS

Revyernes Revy løb af stablen i Cirkusrevyens telt på Bakken den 16. august. Igen i år havde Dansk Solistforbund sponseret prisen til Årets Talent, udvalgt af journalisterne, der også finder de øvrige priser. I år tilfaldt talentprisen Paw Henriksen, som havde sin revy debut i Græsted Revyen. Prisen som Årets Revykomponist tilfaldt et af forbundets medlemmer: Thomas Pakula fra Sønderborg Sommerrevy.

Efterårets Solisterier er i fuld gang. En bred vifte af vore medlemmer kan opleves rundt om på spillestederne. Dansk Solistforbund deltager også i både *Golden Days* og *Spil Dansk-dag* arrangementerne.

Se programmet på hjemmesiden www.solistforbundet.dk

MEDLEMSARRANGEMENT

Det er en stor glæde at kunne indbyde medlemmer af Dansk Solistforbund til fremvisningen af filmen Chiemi Karasawas vidunderlige mesterværk, dokumentarfilmen "Shoot Me", om Broadway-legenden og Solisten Elaine Stritch

Arrangementet foregår onsdag d. 22. oktober kl. 19.30 i

Cinematket

Gothersgade 55, DK-1123 København K

Ved fremvisningen vil instruktør Chiemi Karasawa fra New York City være til stede og besvare spørgsmål om sin film, og om oplevelsen, at følge Stritch med et kamera i flere år. For de, som ikke kender til Elaine Stritch, så prøv at gå ind på youtube og skriv "Shoot Me + Elaine Stritch" eller se Elaine Stritch's one

woman show på youtube, "Elaine Stritch at Liberty", også på youtube.

Elaine Stritch døde sidste år, i en alder af næsten 90 år, efter en menneskealder i show business.

Filmen er ikke tekstet, men meget let forståelig, og en guldgrube for solister og teaterfolk. Ingen i teatret eller i solist-arbejdet kan gå uberørt fra filmen. Den beskriver vores verden. Den er vittig, gribende, fascinerende, crazy og uforglemmelig.

Dansk Solistforbund har støttet instruktør Chiemi Karasawas tilstedeværelse til premieren i København.

Billetter skal bestilles hos

birgittebruun@youmail.dk / Telf. 2277 2290

i god tid - og afhentes senest 15 minutter før filmen begynder.